

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

1.Bf.301/2022/12.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2023. év március hó 2. napján megtartott nyilvános ülés alapján, a 2023. év március hó 7. napján megtartott nyilvános ülésen kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A költségvetési csalás büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 9.B.1586/2017/265. számú ítéletét Terhelt1 I.r., Terhelt2 II.r., Terhelt3 III.r., Terhelt4 IV.r., és Terhelt5 V.r. vádlott vonatkozásában megváltoztatja.

Terhelt3 III.r. vádlott terhére megállapított közbizalom elleni bűncselekményt 1
rendbelire helyesbíti.

Terhelt1 I.r. vádlott tekintetében elrendelt magyar forintra vonatkozó vagyoneklobzást 3.760.000,- (hárommillió-hétszázhatvanezer) forintra pontosítja.

Terhelt1 I.r., Terhelt2 II.r., Terhelt4 IV.r., és Terhelt5 V.r. vádlott bűnügyi őrizetének befejező napja: 2015. augusztus 7. napja.

Terhelt1 I.r. vádlott lakhelyelhagyási tilalmának kezdő napja helyesen: 2016. február 5. napja.

Terhelt4 IV.r., és Terhelt5 V.r. vádlott lakhelyelhagyási tilalmának kezdő napja helyesen: 2015. december 9. napja.

Az ítélet bevezető részéből a 2022. január 17. napjának tárgyalási napként történő feltüntetését mellőzi.

Az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségéből Terhelt3 III.r. vádlott által fizetendő összeget 868.655,- (nyolcszázhatvanötezer-hatszázötvenöt) forintra, és Terhelt5 V.r. vádlott által fizetendő összeget 616.718,- (hatszáztizenhatezer-hétszáztizennyolc) forintra pontosítja, továbbá megállapítja, hogy 50.400,- (ötvenezer-négyszáz) forint bűnügyi költséget a Cégnév „kényszerszertörlés alatt” (székhelye: cím36, cégjegyzékszám: cégjegyzékszám1) köteles az államnak megfizetni.

Felhívja az elsőfokú bíróságot, hogy Terhelt6 VI.r., és Terhelt8 VIII.r. vádlottak vonatkozásában felmerült bűnügyi költségről egyszerűsített felülvizsgálat keretében rendelkezzen.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét Terhelt1 I.r., Terhelt2 II.r., Terhelt3 III.r., Terhelt4 IV.r., és Terhelt5 V.r. vádlottal szemben helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

A másodfokú eljárás során felmerült forint bűnügyi költségéből Terhelt3 III.r. vádlott 15.600,- (tizenötezer-hatszáz) forintot, és Terhelt5 V.r. vádlott 26.784,- (huszonhatezer-hétszáznyolcvannegy), és Cégnév „kényszerszertörlés alatt” (székhelye: cím36, cégjegyzékszám: cégjegyzékszám1) 14.400,- (tizennégyezer-négyszáz) forintot köteles az államnak megfizetni.

I n d o k o l á s

[1.] A Fővárosi Törvényszék a 2022. június 29. napján kihirdetett 9.B.1586/2017/265. számú ítéletével Terhelt1 I.r. vádlottat a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és az (5) bekezdés b) pont szerint minősülő költségvetési csalás büntette, 4 rendbeli, a Btk. 345. §-ába ütköző és aszerint minősülő – 3 esetben folytatólagosan elkövetett – hamis magánokirat felhasználásának vétsége, és 3 rendbeli, a Btk. 342. § (1) bekezdésének c) pontjába ütköző és a szerint minősülő, felbújtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntette miatt – halmazati büntetésül – 3 év 6 hónap szabadságvesztésre, 300 napi tétel pénzbüntetésre, 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. Ezenkívül 8 évre a gazdasági társaság vezető tisztségviselői foglalkozástól eltiltotta. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét I.r. vádlott tekintetében 1.000,- forintban állapította meg, és rendelkezett az így kiszabott 300.000,- forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[2.] Terhelt2 II.r. vádlott bűnösségét a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és az (5) bekezdés b) pont szerint minősülő bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntetésében, 2 rendbeli, a Btk. 345. §-ába ütköző és aszerint minősülő folytatólagosan, bűnsegédként

elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében, és 2 rendbeli, a Btk. 342. § (1) bekezdésének c) pontjába ütköző és aszerint minősülő közokirat-hamisítás büntetében állapította meg, és ezért őt – halmazati büntetésül – 2 év szabadságvesztésre, és 100 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. Ezenkívül 5 évre a gazdasági társaság vezető tisztségviselői foglalkozástól eltiltotta. A szabadságvesztés végrehajtását 4 év próbaidőre felfüggesztette. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét II.r. vádlott tekintetében szintén 1.000,- forintban állapította meg, és rendelkezett az így kiszabott 100.000,- forint, pénzbüntetés meg nem fizetése esetére szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[3.] Terhelt3 III.r. vádlottat a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és az (5) bekezdés b) pont szerint minősülő bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntetében, 2 rendbeli, a Btk. 345. §-ába ütköző és aszerint minősülő 1 esetben folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében, és 2 rendbeli, a Btk. 342. § (1) bekezdésének c) pontjába ütköző és aszerint minősülő közokirat-hamisítás büntetében állapította meg, és ezért őt – halmazati büntetésül – 2 év szabadságvesztésre, és 100 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. Ezenkívül 5 évre a gazdasági társaság vezető tisztségviselői foglalkozástól eltiltotta. A szabadságvesztés végrehajtását 4 év próbaidőre felfüggesztette. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét III.r. vádlott tekintetében is 1.000,- forintban állapította meg, és rendelkezett az így kiszabott 100.000,- forint, pénzbüntetés meg nem fizetése esetére szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[4.] Terhelt4 IV.r. vádlottat az ellene a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző, és az (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntette miatt emelt vád alól felmentette.

[5.] Terhelt5 V.r. vádlott bűnösségét a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és az (5) bekezdés b) pont szerint minősülő bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntetében, állapította meg, és ezért őt 2 év szabadságvesztésre, és 100 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. Ezenkívül 5 évre a gazdasági társaság vezető tisztségviselői foglalkozástól eltiltotta. A szabadságvesztés végrehajtását 4 év próbaidőre felfüggesztette. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét V.r. vádlott tekintetében szintén 1.000,- forintban állapította meg, és rendelkezett az így kiszabott 100.000,- forint, pénzbüntetés meg nem fizetése esetére szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[6.] A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg és megállapította – II.r., III.r., és V.r. vádlottak kapcsán a szabadságvesztés végrehajtása esetére – a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját. Rendelkezett továbbá I.r., II.r., és V.r. vádlottak vonatkozásában az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról.

[7.] Terhelt1 I.r. vádlottól lefoglalt 3.000.760,- forint, és 2.125,- euro vonatkozásában vagyonelkobzást rendelt el.

[8.] Terhelt2 II.r. vádlott tekintetében 1.320.000,- forint, Terhelt3 III.r. vádlott esetben 720.000,- forint, és Terhelt5 V.r. vádlott vonatkozásában 640.000,- forint összegre vagyonelkobzást rendel el.

[9.] A Cégnév „kénysztörlesztés alatt” vonatkozásában 20.000.000,- forint pénzbírságot szabott ki, melynek biztosítására a zár alá vételt fenntartotta.

[10.] Rendelkezett továbbá a nyomozás során lefoglalt bűnjelekről, valamint részben külön-külön, részben egyetemlegesen kötelezte a bűnösnek kimondott vádlottakat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére, míg a fennmaradó 1.669.671,- forint állam általi viseléséről határozott.

[11.] Az elsőfokú bíróság ítélete – fellebbezés hiányában – Terhelt6 VI.r. vádlott vonatkozásában 2022. július 25. napján, Terhelt7 VII.r., és Terhelt8 VIII.r. vádlott tekintetében 2022. július 22. napján jogerőre emelkedett.

[12.] A kihirdetett ítélettel szemben az ügyész I.r., II.r., III.r., IV.r. és V.r. vádlott terhére, I.r., II.r., III.r., és V.r. vádlottak büntetésének súlyosításáért, továbbá IV.r. vádlott bűnösségének megállapításáért és vele szemben büntetés kiszabásáért, míg I.r. vádlott és védője felmentésért, továbbá a Cégnév. jogi képviselője elsődlegesen a pénzbírság mellőzéséért, másodlagosan annak jelentős mérsékléséért jelentettek be fellebbezést.

[13.] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.603/2022/9. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, míg a védelmi, és a jogi személy képviselőjének fellebbezését alaptalannak tartotta. Az ügyészi álláspont szerint a bejelentett fellebbezések tartalmára figyelemmel a felülbírálat I-V.r. vádlottak esetében teljes. Utalt rá, hogy a vádirat még az új büntetőeljárási törvény hatályba lépését megelőzően érkezett a bírósághoz, ekként a törvényszék az új Be. Átmeneti rendelkezésire figyelemmel tanácsban járt el. Kiemelte, a törvényszék olyan eljárási szabálysértést nem vétett, ami a felülbírálat akadályát képezte, azonban a 2022. március 2. napjától az V.r. vádlott tárgyalásról lemondás elfogadása nem szabályszerűen történt, ugyanis annak elfogadásáról nem hozott alakszerű határozatot, mely azonban az ügy érdemi elbírálását nem akadályozza. Felhívta arra is a figyelmet, hogy V.r. vádlott az ezt megelőző két tárgyaláson nem volt jelen, mely a Be. 608. § (1) bekezdés d) pontja alapján szintén hatályon kívül helyezési okként merülhetne fel, azonban figyelemmel arra, hogy a tárgyalás utolsó megismétlésénél V.r. vádlott jelen volt, így orvoslásra került ezen abszolút eljárási szabálysértés.

[14.] Az ügyészség szerint a törvényszék az ügyfelelderítési kötelezettségét teljesítette, akként, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok egy részét felolvasás útján tette a bizonyítás anyagává, és volt olyan védelmi bizonyítási igény, melyet helytálló indokkal mellőzött.

[15.] Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének eleget tett, mérlegelése során a megállapított tényekből okszerű következtetést vont le az I.r., II.r., III.r., és V.r. vádlottak bűnösségére. A történeti tényállás ekként nagyjából mentes a Be. 592. § (2) bekezdésében foglalt megalapozatlansági okoktól, azonban téves ténybeli következtetés útján nem találta megállapíthatónak IV.r. vádlott bűnös tudattartamát. Ezzel kapcsolatban tehát a tényállás hiányos, és iratellenes, mely azonban, meglátása szerint a másodfokú eljárásban az iratok tartama, továbbá helyes következtetéssel orvosolható.

[16.] A vádhatóság érvelése szerint az elsőfokú bíróság ítéletének szóbeli indokolásában elhangzott, hogy a II.r., III.r., IV.r., és V.r. vádlottak védekezésül előadott vallomásai egybecsengenek, saját magukat ténybelileg mindannyian terhelték, IV.r. vádlott tényfeltáró nyilatkozatot tett, mely a leplezett eszközös telefonbeszélgetéseknek megfeleltethető. Ennek ellenére a II.r., III.r., és V.r. vádlottaktól eltérően nem vonta le azt a helytálló logikai következtetést, hogy IV.r. vádlott tudatának szükségképpen át kellett fognia, hogy az I.r. vádlott adóelkerülő tevékenységéhez nyújtott szándékos segítséget. Érvelése szerint a lehallgatási anyag alapján megállapítható, hogy IV.r. vádlott a vádbeli cégek irányításában valóban nem vett részt, nem tárgyalt vevőkkel, azonban a háttérmunkában jelentős segítséget nyújtott I.r. vádlottnak. Utalt rá, hogy I.r. vádlott kérésére IV.r. vádlott számlákat állított ki, email útján küldött el iratokat, egyeztetett a szállítással kapcsolatosan is. A vádhatóság meglátása szerint tényből tényre következtetve, a másodfokú eljárásban a tényállás kiegészítésével IV.r. vádlott bűnössége megállapítható.

[17.] Az I.r., II.r., III.r., és V.r. vádlottak tekintetében hiánytalan és megalapozott tényállást a másodfokú eljárásban irányadónak tekintendőnek ítélte. Az ügyészi álláspont szerint az I.r. vádlott és védője által felmentést célzó védelmi fellebbezése a másodfokon érvényesülő felülmérlegelési tilalom folytán eredményre nem vezethetnek.

[18.] Utalt még rá, hogy a bűnösnek kimondott I.r., II.r., III.r., és V.r. vádlott cselekményeinek minősítése, és az elkövetői alakzatok megállapítása törvényes, ugyanakkor észlelte, hogy az ítélet (mind a rendelkező része, mind a jogi indokolása) elírási hibát tartalmaz III.r. vádlott vonatkozásában a közokirat-hamisítás rendbeliségét illetően.

[19.] A fellebbviteli főügyészség szerint az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket nagyrészt számba vette, tévedett azonban a büntetések kiszabásakor. Ugyanis az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetések nem igazodnak a bűncselekmények tárgyi súlyához és társadalomra veszélyességéhez, így az alkalmazott szankciók aránytalanul enyhék. Hangsúlyozta, hogy az államháztartást károsító bűncselekmény tárgyi súlya és elszaporodottsága az időmúlás ellenére is jelentős, ami a büntetés kiszabásánál kellő hangsúlyt kell, hogy kapjon.

[20.] Kiemelte, hogy a cselekmények tárgyi súlya okán, álláspontja szerint az enyhítő szakasz alkalmazására egyik vádlott esetében sincs lehetőség. Meglátása szerint I.r. II.r., III.r., és V.r. vádlottal szemben felemelt tartamú joghátrány alkalmazása indokolt, így a szabadságvesztés tartamának jelentős emelése indokolt. Ezenkívül I.r. vádlottnál a mellékbüntetés és a pénzbüntetés napi tétel számának emelése is szükséges, valamint az általa okozott vagyoni hátrány erejéig a vagyonekbevonás összegének felemelése az elsőfokú bíróság által kimondott összeg közti különbség erejéig. Álláspontja szerint a II.r., III.r., és V.r. vádlottak esetében a végrehajtásuk felfüggesztésére vonatkozó rendelkezés mellőzése, és közügyektől eltiltásuk indokolt, és a pénzbüntetés napi tétel számának növelése mellett. Utalt még rá, hogy a Cégnév-vel szemben a törvényszék a pénzbírság kiszabását az ügyészi indítványnak megfelelően alkalmazta, amelynek összege a 2001. évi CIV. törvény 6. § (1)

bekezdése alapján nem tekinthető eltúlzottnak, az e körben kifejtett indokai helytállóak az elsőfokú bíróságnak.

[21.] Az egyéb rendelkezések törvényesek, így egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

[22.] Az ügyész a Be. 599. §-ának (1) bekezdése szerinti nyilvános ülés tartását indítványozta és bejelentette, hogy annak tartása esetén azon részt vesz.

[23.] Terhelt1 I.r. vádlott védője fellebbezését a Be. 584. § (6) bekezdésben írt kötelezettsége ellenére írásban nem indokolta.

[24.] A Cégnév. jogi személy képviselője írásban indokolt fellebbezésében hangsúlyozta, hogy álláspontja szerint a törvényszék az ítéletében nem indokolta meg kellően, hogy miért került sor a jogi személlyel szemben az intézkedés alkalmazására. Utalt a 2001. évi CIV. törvény (továbbiakban Jszb.) 18.§-ában foglaltakra. Értetlenségét fejezte ki, hogy az elsőfokú bíróság miért nem mellőzte a pénzbírság kiszabását méltányossági alapon. Meglátása szerint a törvényszék azt sem indokolta, hogy a szankciók közül milyen okból döntött a pénzbírság alkalmazása mellett. Hiányolta azt is, hogy a Jszb. 2.§-ának pontosan mely bekezdésére alapította a törvényszék az intézkedés alkalmazásának feltételeit. Mindezek alapján elsődlegesen a jogi személlyel szemben kiszabott pénzbírság mellőzését, másodlagosan annak összegének jelentős mérséklését indítványozta.

[25.] A nyilvános ülésen a korábban a tárgyaláson jelenlét jogáról lemondott I.r. és V.r. vádlottak nem jelentek meg, távolmaradásuk a nyilvános ülés megtartásának nem volt akadálya.

[26.] A jelen lévő Terhelt2 II.r. vádlott személyi körülményeiben történt változás kapcsán előadta, hogy jelenleg a Cégnév³² alkalmazásában ebédkiszállítóként havi 300.000,- forintot keres.

[27.] A nyilvános ülésen Terhelt4 IV.r. vádlott személyi körülményei vonatkozásában előadta, hogy jelenleg egyéni vállalkozóként dolgozik, valamint, hogy az elsőfokú ítélet meghozatal óta egészségi állapotában változás következett be, ugyanis térd sérülést szenvedett, és állandó fülzúgása miatt pszichológiai- valamint pszichiátriai kezelésre jár.

[28.] Az ügyész a nyilvános ülésen előadott perbeszédében az írásban bejelentett fellebbezésében foglaltakat fenntartotta, annak lényegét megismételve hangsúlyozta, hogy

meglátása szerint az elsőfokú ítélete IV.r. vádlott tekintetében részben hiányos, részben ellentétes az ügyiratok tartalmával, és téves ténybeli következtetésen nyugszik. E részbeni megalapozatlanság azonban a másodfokú eljárásban kiküszöbölhető. Utalt a lehallgatási anyagra, melyből érvelése szerint levonható az a következtetés, hogy I.r. vádlott adóelkerülő tevékenységéhez az akkori élettársa, Terhelt4 IV.r. vádlott szándékos segítséget nyújtott.

[29.] Kiemelte azt is, hogy II.r., III.r., és V.r. vádlottak esetében valóban kizárólag úgynevezett „mértékes fellebbezés” volt, a törvényszék pedig ennek okán tévesen élt a „rövidített indokolás” lehetőségével, mely a Be. 609. § (1) bekezdése alapján hatályon kívül helyezési ok lehetne, mivel a Be. 590. § (1) bekezdése értelmében cselekményük az I.r. vádlottéval összefügg, így a felülbírálat teljes II.r., III.r., és V.r. vádlottakra nézve is. Azonban a törvényszék ítéletében I.r. vádlott cselekményénél értékelte II.r., III.r., és V.r. vádlottak vallomását is, így hatályon kívül helyezésre nincs ok.

[30.] A büntetés kiszabása körében I.r., II.r., III.r., és V.r. vádlottak tekintetében az ügyészi fellebbezésben foglaltakat ismételte meg, míg IV.r. vádlott bűnösségének kimondását indítványozta a vád tárgyáa tett bűncselekményben, és vele szemben büntetés kiszabását a belső arányosság megtartásával, egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyását.

[31.] Terhelt1 I.r. vádlott védője a nyilvános ülésen tartott perbeszédében elsődlegesen védence felmentését kérte, mivel álláspontja szerint I.r. vádlott nem követett el bűncselekményt az ügy teljességének vizsgálata, és a törvényszék által elutasított bizonyítási indítványok tükrében. Kiemelte, hogy a NAV, mint nyomozó hatóság, és a bírósági gyakorlat töretlen, hogy nem kizárólag az követ el bűncselekményt, akire az eljárás szorítkozik, sérelmezte e körben, hogy több személyre nem folyt nyomozás. Rendkívül passzívnak értékelte a nyomozó hatóság, és az ügyészség munkáját is. Ugyanis egyértelmű, hogy I.r. vádlott csupán közvetítő volt, a felmentéssel érintett IV.r. vádlotthoz hasonlóan. Kitért tanú25 tanú vallomására, aki elmondta, hogy I.r. vádlott nem volt irányító. E körben utalt rá, hogy I.r. vádlott személyisége, és képességei miatt sem lett volna képes egy ilyen bűncselekményt önállóan megvalósítani. Sérelmezte, hogy a valódi, hasznot húzó elkövetők nincsenek felderítve. Másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezésére tett indítványt, sérelmezve, hogy az eljárás során nem lett könyvszakértő kirendelve az összecszerűség, és egyéb szakkérdések tekintetében. Harmadlagosan védence büntetésének enyhítését célozva kiemelte, hogy a cselekmény elkövetése óta 9 év telt el, így az időmúlás jelentős.

[32.] Terhelt2 II.r. vádlott védője perbeszédében az elsőfokú ítélet hatályában tartását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében megfelelően figyelembe vette a körülményeket, így azt, hogy védence tett először feltáró jellegű beismerő vallomást az ügyben. Hangsúlyozta, hogy védence mindvégig együttműködött a hatósággal, mely nyomatékos enyhítő körülmény, így a büntetés középértékétől történő jelentős eltérés meglátása szerint indokolt volt. További enyhítő körülmény az, hogy védence 8 éve büntetőeljárás hatálya alatt áll, továbbá a büntetlen előélete, valamint, hogy fiatal felnőttként követte el a bűncselekményeket. Kiemelte még, hogy Terhelt2 az eljárás alatt mindvégig jelen volt, a tárgyalásokon a kérdésekre válaszolt, őszintén feltárta motivációját, mely mindössze annyi volt, hogy „a pénz megszédítette”. Végül arra is kitért, hogy védence fiatal kora ellenére a társadalom megbecsült tagja.

[33.] Terhelt3 III.r. vádlott védője a nyilvános ülésen előadott perbeszédében elsőként védőtársa felszólalása kapcsán kiemelte, hogy védenca szintén, már az eljárás kezdete óta beismerő vallomást tett, sőt a nyomozó hatóságot ő maga kereste fel. Ezután előadta, hogy álláspontja szerint a törvényszék által kiszabott büntetés megfelelően igazodik a büntetéskiszabási körülményekhez, a bűnösség fokához, a társadalomra veszélyességhez. Hangsúlyozta, hogy védenca is feltárta, hogy mi motiválta a bűncselekmény elkövetésében, mindössze egy fogsort szeretett volna készíttetni magának, ami végül nem is sikerült. Mindezek alapján az elsőfokú ítélet hatályában tartását kérte.

[34.] Terhelt4 IV.r. vádlott védője perbeszédében szintén a törvényszék ítéletének hatályában tartását indítványozta a nyilvános ülésen. Álláspontja szerint a fellebbviteli főügyészség írásban benyújtott beadványa „cél tévesztett”, ugyanis a törvényszék bizonyíték hiányában felmentette védencét, az ügyészség azonban új tény, adatot nem szolgáltatott, ami ezt megingathatná. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság pontos következtetését vont le, meglátása szerint olyan bizonyíték, ami kétséget kizáróan IV.r. vádlott bűnös szándékára utalna, nem merült fel. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság védenca vonatkozásában hozott felmentő ítéletet megalapozottnak találta.

[35.] Terhelt5 V.r. vádlott védője a nyilvános ülésen előadott perbeszédében előadta, hogy álláspontja szerint a törvényszék eljárási hibát nem vétett, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, súlyuknak megfelelően értékelte a jelentős enyhítő körülményt. Így nyomatékos enyhítő körülmény a védenca őszinte, feltáró jellegű beismerő vallomása, a hatósággal történő együttműködése, a büntetlen előélete, a tetemes időmúlás, és az, hogy bűnsegédként követte el a bűncselekményt. Meglátása szerint 8 év időmúlást követően az elsőfokú bíróság megfelelően alkalmazta a fokozatosság elvét a büntetés kiszabásakor. Az ügyészi indítványt eltúlzottnak értékelte. Mindezek alapján az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

[36.] A Cégnév. jogi képviselője a nyilvános ülésen előadott felszólalásában az írásban benyújtott fellebbezésének indokolását fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet jogi indokolása hiányos a tekintetben, hogy a Jszb. 2. §-ának mely pontjára alapította a törvényszék a szankció alkalmazását. Hangsúlyozta, hogy az általa képviselt jogi személy kényszertörlesztési hatálya alatt áll, így a pénzbírság alkalmazása esetén a hitelezők pénzét venné el az állam. Mindezek alapján elsődlegesen a pénzbírság mellőzését, másodlagosan összegének enyhítését célozta.

[37.] A nyilvános ülésen az utolsó szó jogán Terhelt2 II.r., és Terhelt3 III.r. vádlott nem kívánt felszólalni.

[38.] Terhelt4 IV.r. vádlott utolsó szó jogán hangsúlyozta, hogy I.r. vádlott nem volt őszinte vele, az élettársaként csupán részfeladatokat végzett I.r. vádlott utasítására, az üzleti kapcsolatrendszerében nem vett részt.

[39.] A kétirányú fellebbezések az alábbi eredményre vezettek:

[40.] A bejelentett perorvoslatok folytán eljárva az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárását a Be. 590. § (1) (2) bekezdése alapján teljeskörűen – a fellebbezések okára és céljára tekintet nélkül – vizsgálta felül. Így vizsgálta a perrendi szabályok megtartását, a tényállás megalapozottságát, a bűnösség megállapítását, a bűncselekmények minősítését, a büntetés kiszabását, valamint a járulékos rendelkezések törvényességét és az indokolás helyességét.

[41.] A vádirat még az 1998. évi XIX. törvény (korábbi Be.) hatálya alatt került benyújtásra, a tárgyalási szakra azonban már részben a 2017. évi XC. törvény (Be.) rendelkezései voltak irányadóak.

[42.] Az eljárási cselekmények törvényességét a foganatosítása idején hatályos szabályok szerint kell értékelni (EBH 2018/1757.). Az új törvény hatálybalépésekor folyamatban lévő büntetőeljárásokban a korábbi eljárási törvény alapján végzett eljárási cselekmény akkor is érvényes, ha ezt az új jogszabály másként szabályozza [Be. 870. § (1) bekezdés]. Az új törvény rendelkezéseit a hatálybalépésekor folyamatban lévő büntető eljárásokban is alkalmazni kell [Be. 868. § (1) bekezdés].

[43.] Az elsőfokú bíróság a Be. hatályba lépését követően az ügyet a 868. § (3) bekezdés alapján ülnökök közreműködésével folytatta le és fejezte be, ez a perrendi szabályoknak megfelel.

[44.] Az elsőfokú eljárásban a bizonyítás egy része is a korábbi Be. szabálya szerint zajlott. Ezért, a törvényszék eljárásának törvényességét a korábbi Be. rendelkezései szerint is vizsgálta az ítéltábla.

[45.] Az elsőfokú bírósági eljárás elhúzódott, több, mint öt és fél éven át folyt a bizonyítási eljárás. Az egészségügyi veszélyhelyzetre vonatkozó rendeletben foglaltakra, illetve a vádlottak (részben koronavírus) megbetegedésére figyelemmel több alkalommal kellett a tárgyalást elhalasztani. A folytatólagos tárgyaláson a tanács összetételében – a bíró, és az ülnökök személyében – is történt változás, majd 2021. november 3-ai, a 2022. február 28-ai tárgyalási határnapok között több mint hat hónap telt el. Azonban a 2020. június 17. napjától hatályos a veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő átmeneti szabályokról és a járványügyi készültségről szóló 2020. évi LVIII. törvény 219. § (5) bekezdése értelmében ezen tárgyalási időköz az általános hat hónap helyett, egy év, így a tárgyalás folytonossága a perrendi szabályoknak megfeleltethető.

[46.] Az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat törvényesen szerezte be, ennek megfelelően a törvényes figyelmeztetések után hallgatta ki a vádlottakat, és a tanúkat, szerezte be az okiratokat és a szakvéleményt. Az elsőfokú bíróság az ügyészség által a vádiratokban felajánlott bizonyítást lefolytatta, továbbá a védelem bizonyítási indítványainak is széles körben adott helyt, és az elutasított indítványokat pedig kellően megindokolta. A bizonyítási eljárás során részletesen megvizsgálta a bizonyítandó tényeket és megfelelően ellenőrizte a vádlottak nyilatkozatait, védekezéseiket.

[47.] Terhelt1 I.r. vádlott a 2022. április 27. napján tartott tárgyaláson (239. számú jegyzőkönyv 28. oldala), míg Terhelt5 V.r. vádlott 2022. március 2. napján kelt beadványában (bíróági iratok 227-I., és II. sorszáma alatt) szabályszerűen lemondtak a tárgyaláson jelenlét jogáról, védőik kézbesítési megbízottjaként is eljárak.

[48.] A több alkalommal átszignált ügyben a törvényszék a 2021. november 3. napján tartott tárgyaláson (5.B.1586/2017/196. számú) a Be. 518. § (3) bekezdése alapján a korábbi (21., 44., 53., 86., 87., 109., 114., 122., 126., 131., 137., 149., és 168. sorszámú) tárgyalási jegyzőkönyvek ismertetésével ismételte meg a tárgyalást.

[49.] A következő határnapon (2022. február 28.) a lehallgatási hanganyag egy részét lejátszotta, amire a felek észrevételt tehettek.

[50.] Majd 2022. március 2. napján tartott tárgyaláson (észelve, hogy a tárgyalási jegyzőkönyvben tévesen 2022. március 1. napja szerepel) I.r. vádlott beszámítási képességét érintő elmebeli-, és egészségi állapotára nézve igazságügyi szakértőket hallgatott meg.

[51.] Ezt követően a 2022. április 25., 27. napján tartott tárgyaláson a tanúkihallgatásokkal folytatta a bizonyítás felvételét. Ekként a tárgyaláson távmeghallgatás útján kihallgatta: tanú21, és tanú22 tanúkat, valamint felolvasta tanú4, tanú6, tanú7, tanú30, tanú9, tanú10, tanú11, tanú12, tanú13, tanú14, tanú5, tanú17, tanú18 tanúkat. Majd titkos adatszerzés, és információgyűjtés során elfogott lehallgatási hanganyag egy részét lejátszotta, amire a felek észrevételt tehettek.

[52.] Ezután (2022. április 28. napján tartott tárgyaláson) a bizonyítási eljárás befejezté nyilvánítása előtt részletesen ismertette az okirati bizonyítékokat. Még ezen tárgyaláson elhangzott az ügyészi perbeszéd.

[53.] Majd a következő, 2022. június 20. napján tartott tárgyaláson a bizonyítást ismételten megnyitotta, és a megidézett Cégnév. jogi képviselője jelenlétében ismertette az addig a jogi személy vonatkozásában felvett bizonyítás lényegét.

[54.] Ezután a bizonyítási eljárást ismét befejezté nyilvánította, majd ezen, valamint a 2022. június 22-ei tárgyaláson a védők megtartották perbeszédüket, a jogi személy képviselője felszólalt, valamint a jelenlévő Terhelt2 II.r., Terhelt3 III.r., és Terhelt4 IV.r. vádlott utolsó szó jogán tett nyilatkozatot. Ezt követően a 2022. június 29. napján ügyszóhatározatot hozott.

[55.] A törvényszék nagyobb részt helyes tényállást állapított meg, azt a másodfokú eljárásban a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja értelmében részben a nyilvános ülésen elhangzottak, részben az iratok alapján csak kisebb mértékben kell pontosítani:

- Terhelt2 II.r. vádlott személyi körülményeire vonatkozóan az ítélet II. részének 11. oldalának 4. bekezdését azzal, hogy jelenleg Cégnév32 alkalmazásában ételszállító, melyből havonta 300.000,- forint jövedelemre tesz szert.

- Terhelt3 III.r., Terhelt4 IV.r., és Terhelt5 V.r. vádlott tekintetében mellőzi, hogy „magyar és román kettős állampolgár” (ítélet 12. oldalának 1., 3., és 4. bekezdésének első mondataiban).

- Terhelt3 III.r. vádlottra vonatkozóan helyesbíti, hogy büntetve nem volt, azóta állt már bíróság előtt (ítélet 12. oldalának 2. bekezdésének utolsó mondata).

- Terhelt4 IV.r. vádlott esetében pontosítja, hogy az ott megjelölt (200-300.000,- Ft) jövedelemben „havonta” részesül (ítélet 12. oldalának 3. bekezdésében). Valamint kiegészíti azzal, hogy azóta térd sérülése, és állandó fülzúgása miatt pszichiátriai, és pszichológiai kezelésben részesül.
- Terhelt5 V.r. vádlott tekintetében kijavítja, hogy „büntetlen előéletű, azóta sor került az elítélésre” (elsőfokú ítélet 12. oldalának 4. bekezdésének utolsó mondata).

[56.] A fentiek szerint pontosított tényállás már hiánytalan és egyben megalapozott, ezért a másodfokú eljárásban irányadó volt a felülbírálat során.

[57.] A tényállás II/1. pontja kapcsán az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a I.r. vádlott tényleges irányítása, névlegesen Terhelt2 II.r. vádlott ügyvezetése alatt álló Cégnév14 termékeket szerzett be 2013. szeptemberétől 2014. februárjáig a Közösség területéről, melyeket – az elsőfokú ítéletben részletezett, táblázatban szereplő számlákkal – több cégnek (Cégnév1, Cégnév17), értékesített, majd az adóhatósághoz valótlan tartalmú nyilatkozatok benyújtásával, és valós tények elhallgatásával 2013. III. negyedév és 2014. I. negyedév között az állami költségvetésnek Terhelt1 I.r. vádlott Terhelt2 II.r. vádlott segítségével, 31.063.981,- forint vagyoni hátrány okozott.

[58.] A tényállás II/2. pontja kapcsán ugyanezen gondolatmenetet követve, szintén helytállóan állapította meg a törvényszék, hogy 2014. márciusától 2014. októberéig a ténylegesen az I.r. vádlott irányítása alatt álló, de névlegesen Terhelt2 II.r. vádlott ügyvezetése alatt álló Cégnév15 különböző termékeket vásárolt a Közösség területéről, majd – az elsőfokú ítéletben részletezett, táblázatban szereplő számlákkal – több cégnek (Cégnév1, Cégnév3, Cégnév18) részére eladta. Ezután valótlan tartalmú nyilatkozatok benyújtásával, és valós tények elhallgatásával 2014. I. negyedév és 2014. IV. negyedév között az állami költségvetésnek Terhelt1 I.r. vádlott 104.797.087,- forint vagyoni hátrány okozott, melyhez Terhelt2 II.r. vádlott segítséget nyújtott.

[59.] A tényállás II/3. pontjában helyesen állapította meg, hogy 2014. októberétől 2015. márciusáig a ténylegesen az I.r. vádlott irányítása alatt álló, de névlegesen Terhelt3 III.r. vádlott ügyvezetése alatt álló Cégnév6. különböző termékeket vásárolt a Közösség területéről, majd – az elsőfokú ítéletben részletezett, táblázatban szereplő számlákkal – több cégnek (Cégnév1, Cégnév2., Cégnév19, Cégnév4, Cégnév5.) részére értékesített. Ezután valótlan tartalmú nyilatkozatok benyújtásával, és valós tények elhallgatásával 2014. IV. negyedév és 2015. I. negyedév között az állami költségvetésnek Terhelt1 I.r. vádlott 57.721.882,- forint vagyoni hátrány okozott, melyhez Terhelt3 III.r. vádlott segítséget nyújtott.

[60.] A tényállás II/4. pontjában szintén helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy 2015. áprilisától 2015. júniusáig a ténylegesen az I.r. vádlott irányítása alatt álló, de névlegesen Terhelt5 V.r. vádlott ügyvezetése alatt álló Cégnév7. különböző termékeket vásárolt a Közösség területéről, majd – az elsőfokú ítéletben részletezett, táblázatban szereplő számlákkal – több gazdasági társaságnak (Cégnév1, Cégnév2., Cégnév20, Cégnév5., Cégnév21) részére eladta. Ezután valótlan tartalmú nyilatkozatok benyújtásával, és valós tények elhallgatásával 2015. II. negyedévében az állami költségvetésnek Terhelt1 I.r. vádlott 150.389.464,- forint vagyoni hátrány okozott, melyhez Terhelt5 V.r. vádlott segítséget nyújtott.

[61.] A tényállás II/5. pontja kapcsán ezen logikai úton, szintén helytállóan állapította meg a törvényszék, hogy 2015. júniusától 2015. augusztusáig a ténylegesen az I.r. vádlott irányítása

alatt álló, de névlegesen Terhelt3 III.r. vádlott ügyvezetése alatt álló Cégnév. különböző termékeket vásárolt a Közösség területéről, majd – az elsőfokú ítéletben részletezett, táblázatban szereplő számlákkal – több cégnek (Cégnév1, Cégnév2., Cégnév20, Cégnév22) részére értékesítette. Ezután valótlan tartalmú nyilatkozatok benyújtásával, és valós tények elhallgatásával 2015. II., és III. negyedévében az állami költségvetésnek Terhelt1 I.r. vádlott 73.269.456,- forint vagyoni hátrány okozott, melyhez Terhelt3 III.r. vádlott segítséget nyújtott.

[62.] A fiktív cégátíratások kapcsán helyesen állapította meg azt is (elsőfokú ítélet II/6., II/7., II/8. tényállási pontjaiban), hogy Terhelt1 I.r. vádlott rábírta Terhelt6 VI.r., Terhelt7 VII.r., és Terhelt8 VIII.r. vádlottakat, hogy valós képviseleti szándék nélkül vegyék át – sorrendben – a Cégnév14-t, Cégnév15-t, és a Cégnév6-t.

[63.] Az elsőfokú bíróság fentieket, a költségvetést károsító bűncselekmény vonatkozásában Terhelt2 II.r., Terhelt3 III.r., és Terhelt5 V.r. vádlottak, míg a közbizalom elleni bűncselekmények kapcsán Terhelt6 VI.r., Terhelt7 VII.r., és Terhelt8 VIII.r. vádlottak beismerő vallomására, a tanúvallomásokra, a cégnyilvántartás irataira, az adóbevallásokra, az EKÁER adatokra, közösségi beszerzési adatokra, adószakmai lekérdezésekre, a bankszámlák forgalmi adataira és azok tartalmára, az adóhatósági jegyzőkönyvekre az adóigazgatási eljárás adataira, valamint a további okirati és a személyi bizonyítékokra alapította és helyes mérlegeléssel állapította meg.

[64.] Az elsőfokú bíróság e tekintetben is a személyi bizonyítási anyag összevetése, a revízió megállapításai, az adózási adatok, áfa bevallások, adóhatóság tájékoztatása, bankszámla forgalmi adatok, cégnyilvántartási adatok és számlaforgalmi adatok logikus egyenként is értékelt és együttes összevetésével állapította meg a tényállást.

[65.] Az elsőfokú bíróság indokolásának érdemi részét (elsőfokú ítélet III. része, 34. oldalának 2. bekezdésétől) helytállóan elsőként a fellebbezéssel érintett I.r., II.r., III.r., IV.r., és V.r. vádlottak vallomásának ismertetésével kezdte. I.r. vádlott érdemi védekezése az volt, hogy a cselekményt az egyik tanú, tanú2 utasítására végezte, így ő csupán quasi közvetítőként járt el a jogügyletekben. Észlelte az ítéltábla, hogy a törvényszék a II.r., III.r., és V.r. vádlottak tekintetében az írásbafoglalt ítéletben élt a Be. 562. § (2) bekezdésében írt könnyítéssel, azaz a „mértékes indokolással”, azonban I.r., és IV.r. vádlott cselekményét érintően ezen vádlottak vallomását is kellő mértékben ismertette, utalva a Be. 590. § (10) bekezdésében foglaltakra. Helyesen emelte ki, hogy a két egymást alig ismerő II.r., III.r., és V.r. vádlott gyakorlatilag teljesen ugyanazokkal a szavakkal mondták el, és írták le azt a módszert, azt a módszert, ahogy I.r. vádlott utasítására megalapították a cégeket, valamint azt is, ahogyan a bankkal, a partnerekkel, a könyvelőkkel, és az adóhatósággal tartották a kapcsolatot (elsőfokú ítélet 46. oldalának 3. bekezdése, 47. oldalának 2., és 5. bekezdése, valamint 48. oldalának utolsó bekezdése).

[66.] A cégátíratások kapcsán pedig, hogy VI.r., VII.r., és VIII.r. vádlottak minden esetben I.r. vádlott ismerősi, rokoni körébe tartozó bizalmi személyek voltak (elsőfokú ítélet 48. oldalának 2. bekezdése).

[67.] Ezt követően kellő mélységgel ismertette a tanúvallomásokat, majd a NAV feljelentésének, a cégiratoknak, a házkutatási jegyzőkönyvnek, a bankszámlakivonatoknak a megjelölésével folytatta.

[68.] Helyesen tárta fel II.r., III.r., és V.r. vádlott motivációját, mely szerint mindhárman egy kicsit jobbítani szerettek volna szegényes életkörülményeiken (elsőfokú ítélet 67. oldalának 6. bekezdése).

[69.] Terhelt I.r. vádlott egészségi állapotára nézve igazságügyi orvosszakértői, és elmeorvosszakértői vélemények álltak rendelkezésre, melyet az elsőfokú bíróság helyesen, igen hosszan értékelt ítéletében (elsőfokú ítélet IV. része 64. oldalának harmadik bekezdésétől 65. oldal utolsó előtti bekezdéséig).

[70.] A titkos információgyűjtés anyagának felhasználhatósága körében tett elsőbírói érvelés (elsőfokú ítélet III. része 49. oldalának utolsó előtti bekezdésétől 50. oldal 1-3. bekezdései) bár igen szűkszavú, a többi bizonyíték körében értékelve azonban meggyőző. Utal rá az ítéltábla, hogy az időközben (2018. július 1. napján) hatályba lévő új eljárási törvény úgynevezett Átmeneti rendelkezés, Be. 872. § (1) bekezdése szerint a leplezett eszköz alkalmazásának törvényességét az engedélyezés időpontjában hatályos rendelkezések szerint kell megítélni.

[71.] Az okiratok és a tanúvallomások tartalmát egyenként és egymással ütköztetve is értékelte, ítélete indokolásából egyértelműen nyomon követhető, hogy melyek voltak azok a tényezők, amelyeket irányadónak tekintett. A mérlegelő tevékenysége során alapos és ésszerű indokát adta annak, hogy az ellentétes bizonyítékok közül melyiket tekintette hitelesnek, továbbá logikus, követhető és áttekinthető érveléssel mutatta azt be.

[72.] Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg a történeti tényállást, és melyet kellően megindokolt. Az elsőfokú bíróság valamennyi gazdasági társaságra vonatkozólag az iratanyaggal összhangban tárta fel azokat a feloldhatatlan ellentéteket, és állapította meg az alábbiakat. A tényállás megállapításához vezető logikai folyamatot ezekben az esetekben is érthetően és átláthatóan ismertette, így a másodfokú bíróság számára ellenőrizhető volt, hogy melyik tény pontosan melyik bizonyítékra alapította.

[73.] Az elsőfokú bíróság az ügyfelderítési kötelezettségének igen széleskörű teljesítése után a rendelkezésére álló bizonyítási anyagot a Be. 167. § (4) bekezdésének megfelelően önmagukban és egymással összevetve, összességükben, az ésszerű gondolkodás szabályai szerint értékelte és mérlegelte. A bizonyítékok értékelése során az elsőfokú bíróság tehát logikai hibát nem vétett és a beszerzett bizonyítékokból iratellenes, vagy az adott bizonyíték kereteit meghaladó következtetéseket sem vont le. Helytálló érveléssel állapította meg azt is, hogy bár a védők igazságügyi könyvszakértő kirendelését indítványozták, a vádlottak büntetőjogi felelőssége azonban jogkérdés, a vagyoni hátrány egyszerű összeadása pedig nem tartozik szakértői kompetenciába (elsőfokú ítélet 66. oldalának letről a harmadik bekezdése).

[74.] A Cégnév. mint jogi személy képviselőjének fellebbezésben elhangzottakra figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú ítélet jogi indokolását annyiban kiegészíti, hogy a jogi személlyel szemben alkalmazható büntetőjogi intézkedésekről szóló 2001. évi CIV. törvény (továbbiakban Jszb.) 2. § (1) bekezdés a) pontja értelmében jogi személlyel szemben az e törvényben meghatározott intézkedések Btk.-ban meghatározott szándékos bűncselekmény elkövetése esetén alkalmazhatók, ha a bűncselekmény elkövetése a jogi személy javára előny szerzését célozta vagy eredményezte, vagy a bűncselekményt a jogi személy felhasználásával követték el, és a bűncselekményt a jogi személy vezető tisztségviselője vagy a képviselőre feljogosított tagja, alkalmazottja, illetve tisztségviselője, cégvezetője, valamint felügyelőbizottságának tagja, illetve ezek megbízottja a jogi személy tevékenységi körében követte el. A 7. § (1) bekezdése értelmében, ha a jogi személlyel szemben a büntetőeljárás

során intézkedés alkalmazásának lehet helye, az intézkedés alkalmazásáról - ha e törvény másként nem rendelkezik - a terhelt ellen indított büntetőeljárásban kell határozni, így helyesen járt el a törvényszék, mikor az ügydöntő határozatában az ügyészi vádnak megfelelően döntött a jogi személlyel szemben alkalmazott szankcióról. Ez a joghátrány pedig megfelel a Jszb. 3. § (1) bekezdés c) pontja értelmében alkalmazott 6. §-ában foglaltaknak.

[75.] Mindezekén túl észlelte az ítéltábla, hogy a törvényszék több alkalommal megszegte a jogi személy képviselőjében eljáró ügyvéd értesítési kötelezettségét, és csak a perbeszédet megelőzően idézte a tárgyalásra. A Jszb. 9. § (5) bekezdése alapján ugyanis a jogi személy érdekében eljáró ügyvédre - a (6) bekezdésben meghatározott eltérésekkel - a védőre vonatkozó szabályok értelemszerűen irányadók. Így az eljárás jogi személyt érintő ügyiratait megismerheti, és a jogi személyt érintő körben bizonyítékot terjeszthet elő, indítványokat és észrevételeket tehet, és a bírósági eljárásban felszólalhat [(6) bekezdés b), és c) pontja]. Valamint a 9. § (7) bekezdése értelmében *a jogi személy törvényes képviselője a tárgyaláson jelen lehet*, valamint gyakorolhatja a (6) bekezdés b) és c) pontjában meghatározott jogokat. Ezen eljárási szabálysértés orvosolta, mikor a 2022. június 20. napján tartott tárgyaláson jelenlévő jogi képviselő jelenlétében ismertette a Cégnév. jogi személy vonatkozásban felvett bizonyítékokat.

[76.] A fellebbviteli ügyészi fellebbezésben foglaltak vonatkozásában, V.r. vádlott tárgyalásról lemondásának szabályszerűségének kapcsán, az ítéltábla szükségesnek tartja kiemelni, hogy a tárgyaláson jelenlétről, mint alapvető büntetőeljárási jogáról a vádlott szigorú alakisághoz kötöten, több konjuktív feltétel teljesítése esetén mondhat le, azért, hogy a tárgyaláson való jelenlétről lemondás és ezáltal a vádlott távollétében folytatott büntetőeljárás tisztességessége is biztosított legyen.

[77.] A terhelt nyilatkozatának hitelességéhez a lemondás, tehát a bíróság előtt szóban, jegyzőkönyvbe (azaz közokiratba foglaltan), vagy a védő ügyvédi ellenjegyzésével ellátott okiratban, kézbesítési megbízási szerződésben történhet meg. Mára már kialakult gyakorlat, hogy mivel a tárgyaláson való jelenlét jogáról lemondás a terhelt rendelkezési jogába tartozó kérdés, az főszabály szerint nem függ a bíróság jóváhagyásától vagy engedélyétől, így határozati formát sem igényel. Bírósági engedély (végzés) tehát az esetleges joggal való visszaélés megakadályozása érdekében a Be. 431. § (3) bekezdésére figyelemmel kizárólag az ismételt lemondás érvényességéhez szükséges, de ez esetben is csak akkor, ha korábban maga a vádlott jelentette be, hogy a tárgyaláson részt kíván venni, avagy olyan nyilatkozatot, vallomást, észrevételt tesz, melyet a törvény alapján ilyen bejelentésnek kell tekinteni.

[78.] Mindezek tükrében jelen ügyben az ítéltábla megállapította, hogy a 2019. január 18. megtartott tárgyaláson, a következményekre történő figyelmeztetés mellett, szabályosan, a törvénynek megfelelően Terhelt5 V.r. vádlott lemondott a tárgyaláson való jelenlét jogáról, és bízta meg védőjét jegyzőkönyvbe (azaz közokiratba foglalva) a kézbesítési megbízott feladatok ellátásával (5.B.1586/2017/86. számú jegyzőkönyv 6. oldalán). Majd az azt követő tárgyalásokon jelen volt, így „visszakötelezte magát” az eljárásba. Ezután pedig 2022. március 2. napján kelt beadványában (bírósági iratok 227-I., és II. sorszáma alatt) írásban lemondott a tárgyaláson jelenlét jogáról, és ekkor valóban elmulasztott a törvényszék szabályszerű határozatot hozni az engedélyezésről, mely – osztva az ügyészség álláspontját – a Be. 608. § (1) bekezdésének d) pontja alapján hatályon kívül helyezési okként merülhetne fel. A tárgyalás megismétlésénél (2021. november 3. napján) azonban jelen volt V.r. vádlott, később pedig becsatolásra is került a kézbesítési megbízotti szerződés, ekként orvoslásra került a szabálysértés.

[79.] Mindezek alapján az ítéltábla megállapította, hogy a megalapozott tényállás alapjául szolgáló bizonyítékok rendelkezésre álltak, azokat az elsőfokú bíróság megvizsgálta és kellő részletességgel értékelte, bizonyíték értékelő tevékenysége során logikai hibát nem ejtett.

[80.] A megalapozott tényállásból a törvényszék okszerűen vont következtetést a teljeskörű fellebbezéssel érintett I.r vádlott bűnösségére, továbbá cselekményeiknek minősítése is megfelel a büntető anyagi jogi rendelkezéseknek. Mindenben helytálló jogi álláspontot fejtett ki a bűncselekmények rendbelisége, minősítése, és az egyes elkövetési alakzatok kapcsán. Észelve, hogy a Terhelt3 III.r. vádlott közbizalom elleni bűncselekménye a tényállás II/8. pontjában, a Cégnév6. valós képviselési szándékú cégátírásával kapcsolatban helyesen 1 rendbelinek minősül, és az ügyész ennek megfelelően vádolta meg, valamint a törvényszék is erre indokolt ítéletében.

[81.] A tényállásból a törvényszék Terhelt4 IV.r. vádlott felmentése is megfelel a büntető anyagi jogi rendelkezéseknek. Helytállóan állapította meg ugyanis, hogy Terhelt4 IV.r. vádlott 2011-től kezdődően élettársi kapcsolatban élt Terhelt1 I.r. vádlottal. Így az I.r. vádlott kérésére, utasítására esetenként adminisztrációs feladatokat, háttér munkát látott el. Terhelt4 IV.r. vádlottnak arra azonban nem volt ráhatása, hogy ezen gazdasági társaságok tényleges irányítója valójában I.r. vádlott volt, és, hogy ezen megtervezett tevékenység-sorozat mögött I.r. vádlott adóelkerülést célzó magatartása áll. Abban is osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját az ítéltábla, hogy ennek tükrében Terhelt4 IV.r. vádlott védekezése, mely szerint nem rendelkezett tudomással Terhelt1 I.r. vádlott költségvetést károsító tevékenységéről, valamint, hogy nem vett részt aktívan, önállóan a kereskedelmi tevékenységben, a fenti bizonyítékokból megállapítható volt. Olyan bizonyíték, ami Terhelt4 IV.r. vádlott ezen tudattartamát egyértelműen cáfolta volna, nem merült fel az eljárás során. Összegezve tehát az ítéltábla mindenben osztotta a törvényszék érvelését, egyetértve azzal, hogy IV.r. vádlott fent leírt magatartása nem éri el azt a büntetőjogi határt, amivel bűncselekményt valósítana meg (elsőfokú ítélet III. rész 63. oldalának utolsó bekezdésétől 64. oldalának 1-2. bekezdéséig).

[82.] Mindezekre tekintettel a törvényszék döntése, Terhelt4 IV.r. vádlott felmentése, a Btk. 396. § (1) bekezdésének a) pontjába ütköző és az (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő, bűnsegédként elkövetett kiköltségvetési csalás büntette miatt emelt vád alól, helytálló. Annak jogszabályhelyének feltüntetésével azonban az elsőfokú bíróság adós maradt, így azt az ítéltábla pótolta. Az ítéltábla ugyanis szükségesnek tartja megjelölni, hogy Terhelt4 IV.r. vádlott felmentő rendelkezése a Be. 7. § (4) bekezdésére figyelemmel, a Be. 566. § (1) bekezdés c) pontja értelmében, a Be. 566. § (4) bekezdésén alapul.

[83.] A hamis magánokirat felhasználásának vétsége vonatkozásában kiemelendő, hogy az a költségvetési csalással valóságos heterogén alaki halmazatot képez, továbbá az egységes bírói gyakorlat szerint a bűncselekmény rendbeliségét nem a felhasznált okiratoknak, hanem azoknak a jogviszonyoknak a száma határozza meg, amelyekben a felhasználásra sor kerül. Ugyanazon jogviszonyban több magánokirat egyszeri felhasználása természetes egység (BH2021.299.). A Btk. 6. § (2) bekezdése szerint folytatólagosan elkövetett a bűncselekmény, ha az elkövető ugyanolyan bűncselekményt egységes elhatározással, azonos sértett sérelmére rövid időközökben követ el. A következetes bírói gyakorlat szerint az ugyanazon adónemre, ugyanazon jogviszonyban több adómegállapítási időszakon keresztül megvalósított elkövetési magatartások a folytatólagosság egységébe vonhatók, ha annak valamennyi feltételei – így az elkövetések közötti rövid időköz is – megállapítható (EBH2019.B.6.).

[84.] A közokirat-hamisítás büntettének védett jogi tárgya a közokirat valódiságába vetett közbizalom, közhitelesség. Az intellektuális közokirat-hamisítás büntettét követi el, aki jog vagy kötelezettség létezésére, megváltoztatására vagy megszűnésére vonatkozó valótlan adatokat, a valóságnak nem megfelelő tényeket tartalmazó nyilatkozatával közreműködik abban, hogy valótlan adat kerüljön közokiratba. Jelen ügyben helyesen állapította meg a törvényszék, hogy I.r. vádlott, II.r., és III.r. vádlott bejegyzésével 3 cég vonatkozásában, rábírta VI.r., VII.r., és VIII.r. vádlottakat, hogy valós képviseleti szándék nélkül, fiktíven vegyék a nevükre. A közbizalom elleni bűncselekmény a valótlan tartalmú tulajdonátruházási okirat cégbírósághoz történő benyújtásával, majd ez alapján, a közhiteles nyilvántartással, cégbejegyzéssel befejezetté vált.

[85.] Osztotta az ítéltábla az elsőfokú bíróságnak a költségvetést károsító bűncselekmény vonatkozásában az üzletszerű elkövetésre vonatkozó utalását, és annak megállapíthatóságát, míg annak kellő jogi okfejtése ugyancsak megtalálható az ítéletben (elsőfokú ítélet IV. rész 65. oldalának utolsó bekezdésétől 66. oldalának 1-4. bekezdéséig). Mindemellett hangsúlyozza az ítéltábla, hogy a Btk. 459. § (1) bekezdés 28. pontja alapján üzletszerűen követi el a bűncselekményt, aki ugyanolyan vagy hasonló jellegű bűncselekmények elkövetése révén rendszeres haszonszerzésre törekszik. A költségvetési csalás kapcsán a következetes bírói gyakorlat szerint az egy adónemre több adómegállapítási időszakon keresztül megvalósított elkövetési magatartások is az üzletszerűségbe vonhatók, ha annak valamennyi feltételei – rendszeres haszonszerzésre törekvés – megállapítható. Az azonos tényállásban szereplő különböző elkövetési magatartások egymással bár nincsenek releváns kapcsolatban, mégis lényegében azonos időszakot átölelve valósulnak meg. Ilyenkor az egyes magatartások az egységesen meghatározott eredmény foglalja össze a bűncselekmény egységébe. Ekként pedig a bűncselekmény megállapítását eredményező részselekmények alapját képezhetik a „több ugyanolyan bűncselekmény” megállapításának az üzletszerűség fogalmában.

[86.] A Btk. 459. § (1) bekezdés 2. pontja alapján bünszövetség akkor létesül, ha két vagy több személy bűncselekményeket szervezetten követ el, vagy ebben megállapodik, és legalább egy bűncselekmény elkövetését megkísérlik, de nem jön létre bünszervezet (BH2021.5.). A Legfelsőbb Bíróság IV. számú Büntető Elvi Döntésében kifejtette, hogy a bűncselekmény elkövetését értékeli a Btk. súlyosabban, mikor az elkövetők „magát a bűnözést szervezik meg (1/a. pont). Hangsúlyozva, hogy bünszövetség megállapítása akkor sem kizárt, amikor az elkövetők két vagy több cselekmény megvalósítását határozzák el, és kezdik meg vagy fejezik be, de a cselekményeik törvényi egységet alkotnak (2. pont). Az elvi döntés szerint ugyanakkor valamely bűncselekmény egyszeri elkövetése – bármilyen szervezetten történjék is a végrehajtása –, ha az elkövetők között az előzetes megállapodás is egyre vonatkozott, nem minősíthető bünszövetségben történt elkövetésnek. Ez ugyanis viszonylag magasabb fokú szervezettséget, az elkövetők következetességét, a bűnös tevékenység tervszerű megvalósítást jelenti. A megállapodás formáját illetően megengedő a jogszabály, vagyis az történhet akár hallgatolagos, vagy ráutaló formában is.

[87.] E bírósági iránymutatásra is figyelemmel a jelen ügyben helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a vádlottak között nem létesült bünszövetség. Annak érveivel maradéktalanul egyetértett az ítéltábla (elsőfokú ítélet IV. rész 67. oldalának utolsó bekezdésétől 69. oldalának 1. bekezdéséig).

[88.] A büntetés kiszabási tényezők és a reális belső arányosság szem előtt tartásával vizsgálta meg a másodfokú bíróság a büntetés kiszabását érintő fellebbezéseket. Az elsőfokú bíróság a Kúria 56. számú BK véleményben foglaltaknak csaknem hiánytalanul értékelte a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket. Ez csupán annyiban egészítendő ki, hogy Terhelt3 III.r. vádlott büntetlen előéletűnek minősült a cselekmény elkövetésekor. Valamint, hogy Terhelt2 II.r. vádlott úgynevezett „fiatal felnőttként” követte el bűncselekményt, melynek okán ezen felül a büntetlen előélete nem enyhít (56. BK. vélemény II/2. pont).

[89.] Valamennyi vádlott esetében helyesen, enyhítő körülményként értékelte az eljárás elhúzódsát, amely a vádlottak terhére nem róható okból következett be.

[90.] A bűnösségi körülményeket egymással egybevetve, összefüggésükben kell értékelni. Nem a számuk, hanem az adott esetben meglevő hatásuk a döntő a büntetés meghatározásánál.

[91.] A vezető szerepet betöltő, irányító, halmazatban, rendszeres haszonszerzésre irányuló bűncselekmény megvalósító I.r. vádlott esetében az ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés tartama igazodik az elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyához, és alkalmas a büntetési célok elérésére is, így annak sem súlyosítása, sem enyhítése nem szükséges.

[92.] A másodfokú bíróság az I.r. vádlottal szemben alkalmazott közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamának, 5 évben történt meghatározásával is egyetértett, melynek törvényhelyeként a törvényszéki ítéletben írtakon túl rögzíti a Btk. 33. § (2) bekezdését is.

[93.] Az ítéltábla osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját, míg III.r., és V.r. vádlottnál a büntetlen előéletükre, addig II.r. vádlott esetében a fiatal felnőtt korára, valamennyiük tényfeltáró beismerő vallomására, továbbá a bűncselekmények elkövetésben betöltött konkrét szerepükre, és a bűnsegédi elkövetési alakzatra tekintettel, esetükben indokolt jóval, a Btk. 80. § (2) bekezdés szerinti, úgynevezett középmérték alatti büntetés, és az enyhítő szakasz alkalmazása. Az elsőfokú bíróság azonban adós maradt ennek jogszabályhelyének megjelölésével, melyet az ítéltábla, a Btk. 82. § (1) bekezdés, és (2) bekezdés b) pontja feltüntetésével, pótol.

[94.] Mindkét vádlott esetében az ítéltábla álláspontja szerint a II.r., III.r., és V.r. vádlottak esetében az elsőfokú bíróság általuk kiszabott szabadságvesztés tartama megfelelő, és a végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztése is indokolt, és annak tartamával is egyetértett az ítéltábla. Ugyanis a másodfokú bíróság álláspontja szerint a törvényszék által

kiszabott szabadságvesztés tartama mindhárom vádlott vonatkozásában igazodik az elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyához, és alkalmas a büntetési célok elérésére is, így annak sem súlyosítása, sem enyhítése nem szükséges.

[95.] A szabadságvesztés jogszabályhelyét helyesen jelölte meg a törvényszék, melyet a másodfokú bíróság annyiban egészít ki, hogy e büntetés törvényhelyeként feltünteti a Btk. 33. § (1) bekezdés a) pontját, továbbá a Btk. 35. § (1) bekezdésének második fordulatát is.

[96.] A szabadságvesztés büntetés börtön fokozatának meghatározása, továbbá – annak II.r., III.r., és V.r. vádlottak esetében annak végrehajtása esetén – a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjára vonatkozó rendelkezés is törvényes, az elsőfokú bíróság helyesen tüntette fel ítéletében, hogy ezen rendelkezések mely törvényi előírásokon alapulnak.

[97.] Az I.r., II.r., és V.r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időnek a kiszabott szabadságvesztésbe való beszámítása szintén törvényes, továbbá a beszámítás törvényi hivatkozásainak megjelölése is hibamentes.

[98.] Az Alkotmánybíróság a 8/2015. (IV.17.) AB határozata szerint az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdéséből fakadó alkotmányos követelmény, hogy a bíróság a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése esetén hivatalból vizsgálja az előzetes bírósági mentesítés lehetőségét, és arról ítéletében rendelkezzen. Az ítélkezési gyakorlat szerint az előzetes bírósági mentesítésre való érdemesség megítélésénél az elkövető személyiségét, az életvitelét, a bűncselekmény jellegét, az elkövetés körülményeit és annak indítókat összevetve kell értékelni (BJD 9986). A Kúria az EBH 2018.B.13. számú határozatában ezzel kapcsolatban rögzítette, hogy az érdemesség szempontjából a bűncselekmény jellegén, a büntetés mértékén túlmenően, alapvetően a vádlott személyének jövőbeni társadalomra veszélyessége mérlegelendő, vagyis azt szükséges eldönteni, hogy a kiszabott büntetés mellett a társadalom védelme igényli-e a személyére háruló, a büntetett előélethez fűződő hátrányos következményeket is.

[99.] Mindezen szempontokat figyelembe véve az ítéltábla arra a következtetésre jutott, hogy a végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztésre ítélt II.r., III.r., és V.r. vádlottak terhére megállapított bűncselekmény(ek) típusa és hosszabb időtartamot magában foglaló elkövetése a személyükben rejlő kockázatot mutatja, így nem érdemesek az előzetes mentesítésre.

[100.] Az elsőfokú bíróság által kiszabott pénzbüntetés alkalmazása is törvénynek megfelelő. Az elsőfokú ítéletben meghatározott napi tételek száma arányban áll a vádlottak személyében és cselekményükben megnyilvánuló társadalomra veszélyességgel, míg az egy napi tétel összege igazodik az iratok alapján megállapítható vagyoni helyzetükhöz.

[101.] A Btk. 52. § (1) bekezdés a) pontja értelmében a foglalkozás gyakorlásától azt lehet eltiltani, aki a bűncselekményt szakképzettséget igénylő foglalkozása szabályainak megszegésével követi el. A másodfokú bíróság a vádlottakkal szemben alkalmazott foglalkozástól eltiltása tartamának, 8, illetve 5-5 évben történt meghatározásával is egyetértett, melynek törvényhelyeként a törvényszéki ítéletben írtakon túl rögzíti a Btk. 33. § (1) bekezdés e) pontját is.

[102.] Összességében az ilyen indokok mellett felülvizsgált és az I.r., II.r., III.r., és V.r. vádlott esetében az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetések tetтарыnyosak, kifejezik a vádlottak jelenlegi személyi és az általuk elkövetett bűncselekmény jelenleg értékelhető társadalomra veszélyességét, ezért alkalmasak a büntetési célok megfelelő érvényre juttatására.

[103.] Végezetül a Terhelt1 I.r., Terhelt2 II.r., Terhelt4 IV.r., és Terhelt5 V.r. vádlott vonatkozásában a Budai Központi Kerületi Bíróság a 2015. augusztus 8. napján kelt 36.Bny.2834/2015/2. számú, és a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2015. augusztus 17. napján jogerős 20.Bnf.10.329/201563. számú határozata alapján bűnügyi őrizetük befejező napját 2015. augusztus 7. napjára pontosította (nyomozati iratok 5. kötet 4549. oldala), valamint Terhelt1 I.r. vádlott tekintetében a Budai Központi Kerületi bíróság a 2016. február 4. napján kelt 40.Bny.386/2016/3. számú határozat nyomán a lakhelyelhagyási tilalmának kezdő napja helyesen 2016. február 5. napja (nyomozati iratok 5. kötet 4621. oldala), továbbá Terhelt4 IV.r., és Terhelt5 V.r. vádlott esetében a Budai Központi Kerületi Bíróság 15.Bny.4431/2015/2. számú, és a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 32.Bnf.12.946/2015/3. számú határozat alapján a lakhelyelhagyási tilalmának kezdő napja pontosan 2015. december 9. napja (nyomozati iratok 5. kötet 4597. oldala).

[104.] Terhelt1 I.r. vádlottól lefoglalt készpénz elkobzása törvényes, és annak jogszabályi megjelölése is helytálló. Az elsőfokú bíróság azonban a forintban meghatározott összeget helytelenül tüntette fel ítéletében, így azt a másodfokú bíróság korrigálta (nyomozati iratok 3. kötetet 2763. oldal). Terhelt2 II.r., Terhelt3 III.r., és Terhelt5 V.r. vádlott vonatkozásában a vagyongazdagodásukra elrendelt vagyonelkobzás szintén a törvénynek megfelelő, és összegük meghatározása is helyes.

[105.] A fellebbviteli főügyészség Terhelt1 I.r. vádlott esetében a tőle lefoglalt pénzeszköz elkobzásán felül indítványozta az általa okozott vagyoni hátrány erejéig történő vagyonelkobzást. Jelen ügyben sem vagyonkutatás, sem a költségvetést károsító pénzek áramlásának feltárása nem történt meg, így I.r. vádlottal szemben nincs mód - a tőle lefoglalt pénzeszközön túl - a vagyonelkobzás alkalmazására.

[106.] Az elsőfokú bíróság az eljárás során lefoglalt bűnjelről is törvényesen rendelkezett.

[107.] A Jszb. 3. § (1) bekezdése alapján, ha a bíróság a 2. §-ban meghatározott bűncselekmény elkövetőjével szemben büntetést szab ki, megrovást vagy próbára bocsátást alkalmaz, elkobzást vagy vagyonekobzást rendel el, a jogi személlyel szemben a következő intézkedéseket alkalmazhatja:

- a) a jogi személy megszüntetése,
- b) a jogi személy tevékenységének korlátozása,
- c) pénzbírság.

Ugyanezen jogszabályhely 6. § (1) bekezdése alapján a jogi személlyel szemben kiszabható pénzbírság legnagyobb mértéke a bűncselekménnyel elért vagy elérni kívánt vagyoni előny értékének a háromszorosa, de legalább ötszázezer forint. Valamint a (3a) bekezdése értelmében, ha a jogi személy vagyona e törvény alapján zár alá vétel elrendelésére került sor, a pénzbírság akkor is kiszabható, ha a jogi személyt a felszámolási eljárásban megszüntették.

[108.] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy a Cégnév „kényszertörlesztés alatt” jogi személlyel szemben alkalmazott pénzbírság törvényes, és vele szemben kiszabott szankció igazodik a büntetéskiszabási elvekhez, és a pénzbírság összege sem eltúlzott az általa okozott vagyoni hátrány viszonylatában. Kiemelendő, hogy a törvényszék a pénzbírság összegének meghatározásakor helyesen figyelembe vett a zár alá vett összeget is, a szankció végrehajthatóságának eredményessége érdekében.

[109.] A bűnügyi költség vonatkozásában a törvényszék számítási hibát vétett, mivel az utolsó érdemi tárgyaláson felmerült bűnügyi költségről nem rendelkezett, így a III.r., V.r., VI.r., VIII.r. vádlottak kirendelt védőik díjáról, valamint a Cégnév. érdekében eljáró jogi képviselőjének díjáról. Az ítéltábla, ezen hiányosságot pótolta, és a bűnösnek kimondott, jelen fellebbezéssel érintett III.r., és V.r. vádlottakat, továbbá a Cégnév-t., a Be. 574. (1) és (2) bekezdése, és a Jszb. 19. § (1) bekezdése alapján, külön-külön kötelezte a vonatkozásukban felmerült bűnügyi költség megfizetésére. Míg a már jogerősen elítélt vádlottak tekintetben felhívta a törvényszéket, hogy a Be. XCIV. fejezetében szabályozott egyszerűsített felülvizsgálat keretében, a Be. 671.§ 15 pontja alapján, rendelkezzen a törvénynek megfelelően.

[110.] Az ítéltábla észlelte, hogy a törvényszék az ítélet bevezető részében tévesen olyan tárgyalási napot is feltüntetett, melyen bizonyítás nem folyt, így azt a Be. 451. § (2) bekezdés c) pontja alapján utalva a Be. 425. § (1) bekezdésében foglaltakra, mellőzte a másodfokú bíróság.

[111.] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Fővárosi Törvényszék ítéletét a Be. 599. § (1) bekezdése alapján megtartott nyilvános ülésen, a Be.

606. § (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, míg egyéb rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[112.] A másodfokú eljárásban III.r., V.r. vádlottat, valamint a Cégnév-t terhelő bűnügyi költség viseléséről a Be. 613.§ (1) bekezdése, és a Jszb. 19. § (1) bekezdése alapján szerint rendelkezett.

[113.] Az ítélet ellen a fellebbezés további lehetőségét a Be. 615. §-a kizárja.

Budapest, 2023. év március hó 7. napján

Dr. Rédei Géza s.k., a tanács elnöke

Dr. Kertész Andrea s.k., a tanács elnöke

Dr. Katona Rita s.k., bíró

A Fővárosi Törvényszék 9.B.1586/2017/265. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 1.Bf.301/2022/12. számú végzése folytán 2023. március hó 7. napján Terhelt1 I.r., Terhelt2 II.r., Terhelt3 III.r., Terhelt4 IV.r., és Terhelt5 V.r. vádlottal szemben jogerőre emelkedett.

Budapest, 2023. év március hó 7. napján

Dr. Rédei Géza s.k.

a tanács elnöke